

1 พงศกษัตริย์ 2:1-11

ชีวิตของดาวิด: บุรุษผู้ซบซ้อนในพระทัยของพระเจ้า

"ความตายของพระองค์"

31 สิงหาคม 2025

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

ย้อนกลับไปในปีแรกหรือปีที่สองของชีวิตนี้

ผมได้สปอยล์ตอนจบชีวิตของดาวิดโดยไม่ได้ตั้งใจ เมื่อผมพูดถึงว่าในที่สุดเขาก็ตาย วันนี้

ขณะที่ชีวิตกำลังจะจบลง ผมขอสปอยล์อีกครั้ง: เช่นเดียวกับดาวิด

คุณและผมจะต้องตายในสักวันหนึ่ง ผมตระหนักดีว่าในทางเทคนิคแล้ว นั่นอาจไม่ใช่ข่าวที่น่าตกใจ

และผมไม่ได้สปอยล์อะไรเลย แต่ในทางกลับกัน ตามที่เออร์เนสต์ เบ็คเกอร์

ตั้งชื่อหนังสือของเขาในปี 1972 ว่า "การปฏิเสธความตาย": เราทุกคนมักจะทำเช่นนั้น

การปฏิเสธสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นไปโดยตั้งใจ

เพียงแต่เราไม่ได้คิดถึงความตายของตัวเองมากนัก

อาจเป็นเพราะการพยายามทำความเข้าใจกับความว่างเปล่าบนโลกของเราเองนั้นทำได้ยาก

อย่างไรก็ตาม ผมเดาว่าเราทุกคนคงอยากจะ "ตายอย่างสงบ" ซึ่งหมายความว่า

ตายด้วยความหวังในสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับโลกหน้า ตายด้วยความรู้สึกที่ "งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี"

ในชีวิตนี้

ตายด้วยความรู้สึกว่าได้ทิ้งมรดกเชิงบวกและสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อผู้คนในชีวิตของเรา

และอื่นๆ อีกมากมาย และในข้อพระคัมภีร์ประจำวันนี้

เราเห็นแบบอย่างของการตายอย่างสงบในพระธรรมดาวิด เข้าใจว่าเราอยู่ใน 1 พงศกษัตริย์ 2:1-11

เราจะเริ่มต้นด้วย 4 ข้อแรก แล้วค่อยอ่านข้อพระคัมภีร์ต่อในอีกสักครู่...

ดังนั้น ในข้อพระคัมภีร์ประจำวันนี้ จึงมีสองสามประเด็นเกี่ยวกับการตายอย่างสงบ

เริ่มต้นจากตรงนี้ในข้อเหล่านี้ ประการแรก ดาวิดยอมรับความตายของเขา

"เรากำลังจะไปตามทางของโลกทั้งมวล" เขากล่าวในข้อ 2 เราไม่รู้แน่ชัดว่าเขาใกล้ตายแค่ไหน ณ

จุดนี้ เห็นได้ชัดว่าเขาสามารถแสดงออกได้ ดังนั้นมันจึงไม่ใช่ช่วงเวลาสุดท้ายของเขาอย่างแท้จริง

แต่เห็นได้ชัดว่าจุดจบใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นเขาอาจยอมรับมันได้ แต่ความจริงก็คือ

คุณไม่จำเป็นต้องรอจนถึงจุดนั้นเพื่อยอมรับมัน และที่จริง

เขาได้กล่าวถึงความตายในบทสดุดีหลายบทที่เขาเขียน ดังนั้นเขาอาจเคยคิดถึงเรื่องนี้มาบ้างแล้ว

อาร์เธอร์ บรูคส์ อดีตชาวซีแอตเทิล แม้จะเกิดที่สโปกแคน และเป็นคริสเตียนคาทอลิก

ปัจจุบันสอนระดับบัณฑิตศึกษาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ศึกษาและเขียนอย่างกว้างขวางในหัวข้อ

"วิธีสร้างชีวิตที่มีความสุข" ในบทความชื่อ "คิดถึงความตายของคุณแล้วมีชีวิตที่ดีขึ้น"

เขาเขียนว่า "...แม้ว่าคุณจะเชื่อในชีวิตหลังความตาย (เหมือนที่ผมเชื่อ)

การเผชิญหน้ากับความไม่สบายใจและการคิดอย่างจริงจังเกี่ยวกับความไม่จีรังของชีวิตมนุษย์เป็นสิ่ง

สำคัญต่อการตัดสินใจที่เสริมสร้างความสุขของคุณ" (อาร์เธอร์ ซี. บรูคส์,

คิดถึงความตายของคุณแล้วมีชีวิตที่ดีขึ้น)

เอาละ มันไม่ใช่ว่า "ความสุข" จะสำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ติดตามพระเยซู

(พระองค์ไม่เคยตรัสว่า "จงตามเรามา แล้วเราจะทำให้เจ้ามีความสุข!") และผมมั่นใจว่าอาร์เธอร์

บุคคลก็คงเห็นด้วย แต่ประเด็นคือ: แม้วามันจะทำให้เรารู้สึกอึดอัด แต่การจำไว้ว่าเรามีเวลาเพียงน้อยนิดบนโลกนี้ก็สิ่งที่ดีและดีต่อสุขภาพ การยอมรับสิ่งนี้ไม่เพียงแต่ในบั้นปลายชีวิต แต่ตลอดชีวิต เป็นสิ่งที่ดี นำไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้นด้วยการตัดสินใจที่ดีขึ้น และเมื่อถึงเวลาที่ต้องล้มลงและ “ดำเนินชีวิตตามวิถีของโลก” อย่างที่ดาวิดกล่าวไว้ จะช่วยให้คุณ “ตายอย่างสงบ”

อีกประการหนึ่งที่เราเห็นในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับประเด็นแรกเกี่ยวกับการจงใจเก็บสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ไว้เบื้องหน้าเรา ดังนั้น: ประการที่สอง การที่จะตายอย่างสงบได้นั้น การใช้ชีวิตอย่างสงบตั้งแต่แรกช่วยได้มาก นี้ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องใช้ชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งนั่นคงเป็นเรื่องที่เครียดใช่ไหม? แล้วคุณจะนิยาม “ชีวิตที่ใช้ชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบ” อย่างไร? แต่เราเห็นดาวิดถ่ายทอดพระดำรัสแห่งปัญญาแก่โซโลมอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดี: “จงเข้มแข็ง จงประพฤติดนอย่างลูกผู้ชาย และปฏิบัติตามสิ่งที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชา จงดำเนินชีวิตตามพระดำรัสของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ กฎหมายและข้อบังคับของพระองค์ ดังที่เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส” (1 พงศกษัตริย์ 2:2ข-3ก)

สำหรับเรา การบอกลูกชายของคุณให้ “เข้มแข็ง จงประพฤติดนอย่างลูกผู้ชาย” ฟังดูเหมือนความเป็นชายที่มากเกินไปหรือความเป็นชายชาตรีทางวัฒนธรรม แต่ในบริบทภาษาฮีบรู สิ่งที่เขาบอกให้โซโลมอนทำคือวางใจในพระเจ้า...ให้เข้มแข็งในพระเจ้า และดำเนินชีวิตอย่างมีวุฒิภาวะเกินวัย โซโลมอนมีอายุระหว่าง 12 ถึง 15 ปี ณ เวลานั้น ดังนั้น จึงไม่ใช่วัยที่เหมาะสมที่จะอยู่ในตำแหน่งที่จะเป็นผู้นำประเทศชาติ ใช่ไหม? เราไม่ต้องการวัยรุ่นตอนต้นมาเป็นผู้นำประเทศของเรา เขาแค่อยากเล่นวิดีโอเกมและบาสเกตบอลเวอร์ชันยุค 1,000 ปีก่อนคริสตกาลเท่านั้น เด็กชายส่วนใหญ่ในวัยนี้มักจะหุนหันพลันแล่นและเห็นแก่ตัว พยายามอย่างหนักที่จะให้ผู้อื่นมาก่อน การเอาชนะสิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยความเป็นผู้ใหญ่ และนั่นคือสิ่งที่ดาวิดกำลังสื่อสาร เพราะกษัตริย์ต้องการความเป็นผู้ใหญ่

และหนทางที่จะมีชีวิตที่ดี ท่านกล่าวว่า คือการดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ จงเชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัส ดังที่เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส “ธรรมนูญของโมเสส” เป็นอีกวิธีหนึ่งในการพูดถึงพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับชนชาติอิสราเอล ผ่านโมเสสเมื่อหลายร้อยปีก่อน ซึ่งเราได้อ่านในอพยพบทที่ 19-24 ซึ่งรวมถึงบัญญัติ 10 ประการ ข้อกำหนดอื่นๆ ของพันธสัญญา และอื่นๆ ที่ชาวอิสราเอลต้องรักษา พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้นั้น คือการที่พระองค์จะทรงทะนุถนอมและดูแลประชากรของพระองค์ และทรงทำให้พวกเขาเป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติที่ “แยกไว้ต่างหาก” เพื่อเป็นแสงสว่างและแบบอย่างแก่ชนชาติอื่นๆ ทั่วโลก เพื่อพระเจ้าจะได้รับพระเกียรติ เพื่อพระนามของพระเจ้าจะได้เป็นที่รู้จัก

คำสัญญาที่ดาวิดทรงมีต่อโมเสสหลายศตวรรษหลังโมเสส คือ ผู้นำของอิสราเอลจะเป็นอาณาจักรนิรันดร์ และจะเกิดขึ้นผ่านทางลูกหลานของพระองค์ หากพระองค์และผู้สืบทอดจะรักษาพันธสัญญาของตนไว้

และนั่นคือเหตุผลที่ดาวิดทรงบอกโซโลมอนให้ทำสิ่งเหล่านี้ ณ ที่นี้ จงทำส่วนของท่าน แล้วพระเจ้าจะทรงอวยพรท่านและคนรุ่นต่อไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง นี่คือมรดกที่ทรงยึดถือพระเจ้าเป็นศูนย์กลางจากรุ่นสู่รุ่นที่พระองค์ต้องการทิ้งเอาไว้ โดยยึดถือการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เราจะกลับมาพูดถึงเรื่องนี้อีกครั้งในอีกสัปดาห์ แต่ขอจบส่วนที่เหลือของข้อความนี้ (1 พงศกษัตริย์ 2:5-11)

เมื่ออ่านครั้งแรก เรื่องนี้ค่อนข้างน่าตกใจ คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้แค้นคนสองคนบดบังพระคุณที่เขานำเสนอต่ออีกคนหนึ่ง อันที่จริง ตอนที่ผมวางแผนซีรีส์นี้ไว้เมื่อประมาณปีที่แล้ว หลังจากที่ผมอ่านข้อความนี้ครั้งแรก ผมเขียนไว้ว่า “มันจบแบบไม่ค่อยดีเท่าไร ถ้าถามผมนะ – ‘ใช้สติปัญญาของเจ้า’ เขาพูดกับโซโลมอน จากนั้นก็บอกเขาว่าต้องทำอะไร ซึ่งส่วนใหญ่ก็คือการแก้แค้นคนอื่น”

เพื่อเตรียมตัวสำหรับข้อความวันนี้ ผมตระหนักว่าความคิดแรกของผมค่อนข้างจะฉุนเฉียว และไม่ได้มาจากการอ่านสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ โยอาบได้ฆ่าคนสองคนอย่างเลือดเย็น ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วเป็นการทรยศต่ออิสราเอลและต่อผู้นำของดาวิด ซิเมอีได้สาปแช่งดาวิดต่อหน้าธารกำนัลเมื่อฮับโซโลมอน บุตรชายของดาวิดก่อกบฏและพยายามยึดบัลลังก์ ดังนั้น ทั้งคู่จึงแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจและไม่จงรักภักดี แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่แค่การดูหมิ่นดาวิดเป็นการส่วนตัว จำไว้ว่าพระสัญญาของพระเจามีไว้สำหรับชนชาติอิสราเอล นั่นคือจะมีอาณาจักรนิรันดร์ผ่านทางดาวิดและคนรุ่นต่อไป ดังนั้น ความไม่ภักดีของชายสองคนนี้จึงไม่ได้เกี่ยวกับดาวิดเพียงเท่านั้น แต่เกี่ยวกับประเทศชาติ และเป็นการละเมิดพันธสัญญาของพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงแนะนำโซโลมอนว่าอย่ามองข้ามคนอันตรายเหล่านี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาเป็นพลังที่ก่อกวนและบั่นทอนสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำอยู่ แต่เขาก็ปล่อยให้เรื่องนี้อยู่ในมือของโซโลมอน โดยบอกเขาถึงสองครั้งว่าให้ใช้วิธีที่ชาญฉลาดในการจัดการกับคนเหล่านี้

ต่อมา ชายทั้งสองได้แสดงท่าทีต่อต้านโซโลมอน ตัวอย่างเช่น โยอาบเข้าข้างอาโดเนียห์ น้องชายของโซโลมอน ในแผนการเล่นแบบพาวเวอร์เพลย์เพื่อต่อต้านโซโลมอน เพื่อวางแผนให้อาโดเนียห์ขึ้นครองบัลลังก์ (ซึ่งหมายความว่าเขาเข้าข้างโอรสของดาวิดถึงสองครั้งในการพยายามโค่นล้มบัลลังก์) ดังนั้น โซโลมอนจึงด้วยสติปัญญาของเขา จึงรอก่อนที่จะจัดการกับคนเหล่านี้ เพื่อดูว่าคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคู่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงความภักดีต่อเขาหรือไม่ แม้ว่าความภักดีที่มีต่อดาวิดจะน่าสงสัยก็ตาม ปรากฏว่าพวกเขาก็น่าสงสัยในความภักดีต่อเขาเช่นกัน

ทั้งหมดนี้ไม่ได้หมายความว่าคำแนะนำของดาวิดที่มอบให้แก่โซโลมอนเกี่ยวกับโยอาบและซิเมอีควรได้รับการตรวจสอบหรืออนุมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับซิเมอี ซึ่งดาวิดกล่าวไว้ในข้อ 9 ว่า “จงนำศีรษะของเขาลงไปในหลุมศพในโลหิต” ... แน่นอนว่าไม่มีใครในฝ่ายพระเยซูจะเรียกสิ่งนี้ว่า “เหมือนพระคริสต์” ดาวิดต่อสู้กับการแก้แค้น เมื่อพระคัมภีร์บอกเราว่าการแก้แค้นเป็นของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:35 และต่อมาในโรม 12) ดังนั้น เราจึงเห็นว่า แม้แต่ผู้นำ กษัตริย์ผู้เป็น “คนตามพระทัยพระเจ้า” ก็ยังไม่สมบูรณ์ในการดำเนินชีวิตกับพระเจ้า เขามีความซับซ้อน เขามีข้อบกพร่อง

วิสัยทัศน์ของเขาถูกบดบัง ความเชื่อของเขามีขอบพร่อง
ความไว้วางใจในพระเจ้าของเขาสั่นคลอน เขาไม่ใช่กษัตริย์ที่สมบูรณ์แบบ
ไม่ใช่มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบแห่งความเชื่อ

ดาวิดไม่เพียงแต่ล้มเหลว โขโลมอนก็ล้มเหลวเช่นกัน อันที่จริง
กษัตริย์ทุกพระองค์ที่สืบต่อมาก็ล้มเหลวเช่นกัน ไม่มีองค์ใดสมบูรณ์แบบ ในสายตามนุษย์
บางคนอาจพลาดมากกว่าคนอื่น แต่ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ดังนั้น
นี่คือกฎแห่งการตายอย่างดีที่เราได้เรียนรู้จากดาวิด ประการแรก
คุณเต็มใจที่จะยอมรับความจริงอันน่าอึดอัดใจที่ว่าวันหนึ่งคุณจะต้องตายหรือไม่? (อย่ายกมือขึ้น!)
ถ้าใช่ จงจดบันทึกให้ดีตั้งแต่ตอนนี้ เพราะนี่คือกฎแห่งการตายอย่างดี คุณพร้อมแล้วหรือยัง?
นี่คือคำตอบ: กฎแห่งการตายอย่างดีคือการมีชีวิตที่ดี:
“จงปฏิบัติตามสิ่งที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชา
จงดำเนินชีวิตตามพระบัญชาของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์
ดังที่เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส” ลงมือทำเลย! จงดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบ
ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทุกข้อ ปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกข้อ ปฏิบัติตามพระบัญญัติทุกข้อ
บทบัญญัติทุกข้อ และคุณก็จะเป็นคนดีต่อพระเจ้า ฟังดูเป็นอย่างไรบ้าง?
และอย่างที่โลกจะทำให้คุณด้วยสิ่งนี้: ขอให้โชคดี!

แน่นอนว่าปัญหาคือเราทำแบบนั้นไม่ได้ เราไม่สามารถรักษามันได้อย่างสมบูรณ์แบบ
(ถ้าคุณไม่คุ้นเคยกับมันทั้งหมด...เชื่อฉันเถอะ คุณจะพลาด) แม้แต่แค่บัญญัติสิบประการ
อย่าว่าแต่บัญญัติอื่นเลย อย่าโลภ อย่าเป็นพยานเท็จ รักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์และวันพักผ่อน
ให้เกียรติพ่อแม่... ฉันหมายถึง แค่นี้ก็ยากแล้ว ผู้คนก็ทำพลาด ทำพลาดอยู่เรื่อย
นับประสาอะไรกับรูปเคารพในชีวิตของเราที่เราปล่อยให้มีความสำคัญเหนือพระเจ้า
และการที่เราไม่สามารถมีพระเจ้าอื่นใดต่อหน้าพระบิดาบนสวรรค์ได้
เราไม่สามารถรักษาพันธสัญญากับพระเจ้าได้ เราพลาดทุกครั้ง

หรือบางทีคุณกับผมอาจจะต่างกัน
และผมไม่ควรตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับคุณจากขอบพร่องของตัวเอง
บางทีคุณอาจรู้สึกพร้อมที่จะยื่นต่อหน้าพระผู้ศักดิ์สิทธิ์
และพระเจ้าผู้ทรงชอบธรรมแห่งนิรันดร์กาลและจักรวาลที่ตั้งอยู่บนการกระทำ ชีวิต
และหัวใจที่คุณมีต่อพระเจ้า บางทีคุณอาจคิดว่าคุณ “ดีพอ” ปัญหาคือสิ่งที่เราคิดไม่สำคัญ
มันคือสิ่งที่พระเจ้าคิด มาตรฐานของพระองค์ต่างหากที่สำคัญ
ดังที่เปาโลกล่าวไว้ในพันธสัญญาใหม่ ในโรม 3:23
“เพราะทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” เช่นเดียวกับดาวิด
เราอาจเป็นชายหญิงที่ไฝหาพระทัยของพระเจ้า
แต่นั่นก็หมายความว่าเราเป็นเหมือนขอบพร่องของดาวิด
และสิ่งที่ทำให้ท่านมีความซับซ้อนมากกว่าที่เราอยากยอมรับ นั่นคือ
เราขาดการดำเนินตามพระเจ้าอย่างที่พระเจ้าทรงเรียก เราห่างไกลจากความซื่อสัตย์
และเช่นเดียวกับที่เรามักจะปฏิเสธความตาย
การใช้ชีวิตปฏิเสธขอบพร่องในมาตรฐานของพระเจาก็เป็นเรื่องง่าย เราอยากคิดว่าเราดีพอ
การคิดต่างออกไปเป็นข่าวร้าย และมันเป็นข่าวร้าย: เราล้มเหลว

แต่ข่าวดีก็คือ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่ออย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงรักษาพันธสัญญาของพระองค์ไว้
รวมถึงพระที่นั่งของดาวิดจะถูกสถาปนาตลอดไป

และสายเลือดของดาวิดนำไปสู่บิดามารดาของพระเยซูบนโลก
และพระเยซูทรงเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์และเป็นบุตรของดาวิดเพราะสายเลือดของพวกเขา
และทรงเป็นพระเจ้าโดยสมบูรณ์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า...
ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่เรากำลังเฉลิมฉลองในวันคริสต์มาส นั่นคือพระเจ้าได้เสด็จมาหาเรา...
ความสมบูรณ์แห่งทั้งความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ในพระองค์เป็นความลึกซึ้งที่พระคัมภีร์ป
ระกาศไว้แต่เราไม่สามารถเข้าใจได้... แต่เมื่อคุณเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน
เราจะเห็นว่าพระเยซูทรงเป็นกษัตริย์ผู้สมบูรณ์แบบผู้ทรงทำให้พันธสัญญาเดิม
คือธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสสำเร็จลงเพื่อเรา
ในขณะที่การถวายสัตว์ที่ปราศจากตำหนิในพันธสัญญาเดิมเพื่อไถ่บาป
พระเยซูทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อเราบนไม้กางเขน
และพระองค์ทรงทำได้เพราะพระองค์ทรงดำรงชีวิตโดยปราศจากตำหนิ
พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ถ่อมพระทัยผู้ทรงดำรงชีวิตโดยปราศจากบาป
ผู้ทรงสละพระชนม์ชีพบนไม้กางเขนเพื่อคุณ เพื่อฉัน
ในนามของทุกคนที่สารภาพบาปและความต้องการที่จะกลับใจใหม่กับพระเจ้า
แล้ววางใจว่าพระเยซูจะทรงเป็นผู้ที่ทำให้สิ่งนั้นเป็นไปได้ และติดตามพระองค์

ดังนั้น นี่คือนิสัยที่สรุปได้ทั้งหมด: หากคุณต้องการตายอย่างดี จงมีชีวิตที่ดี
และคุณมีชีวิตที่ดีไม่ใช่ด้วยการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบ
(ขออภัย...ฉันอาจจะเข้าใจผิดไปก่อนหน้านี้!)
แต่ด้วยการวางใจในพระองค์ผู้ทรงดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบเพื่อคุณ นั่นคือพระเยซูคริสต์
นี่คือหัวใจของข่าวประเสริฐ นี่คือนิยามของพันธกิจของพระเยซู ในมัทธิว 5:17
พระเยซูตรัสว่าพระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส แต่เพื่อเติมเต็ม
เพื่อตอบสนองข้อกำหนด ด้วยพระดำรัสของพระองค์เอง
พระองค์ตรัสว่าพระองค์กำลังทำเพื่อเราในสิ่งที่เราทำเองไม่ได้
ทุกสิ่งที่ดาวิดบอกให้โซโลมอนทำในที่นี้ แต่เขายังทำไม่ได้ พระเยซูทรงทำให้สำเร็จ

ต่อมาในมัทธิว 11:28-30 พระเยซูตรัสว่า "บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา
และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้พักผ่อน...เพราะแอกของเรานั้นเบาและภาระของเราก็เบา" (มัทธิว
11:28-30) พระองค์ไม่ได้ทรงพูดถึงภาระของการทำงาน การเลี้ยงดูลูก การได้เกรดดีในโรงเรียน
การพยายามรักษามิตรภาพ การเชียร์ชาวเรือ (ซึ่งเป็นเรื่องยากในช่วงนี้) การหาที่อยู่อาศัย
และอื่นๆ...ซึ่งล้วนเป็นภาระหนักอึ้ง...พระองค์กำลังตรัสอย่างเจาะจงถึงภาระของการพยายามดำเนิน
ชีวิตตามพันธสัญญาเดิม ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสที่ดาวิดกล่าวถึงในข้อพระคัมภีร์วันนี้
พระเยซูทรงยอมรับว่าการพยายามดำเนินชีวิตตามนั้นเป็นภาระหนัก มันทำให้เราเหนื่อยล้า
มันหนักอึ้ง แต่พระเยซูทรงแบกภาระหนักแทนเราไม่ใช่ด้วยการยกเลิกพันธสัญญาเดิม
แต่ด้วยการทำให้พันธสัญญาเดิมสมบูรณ์และสถาปนาพันธสัญญาใหม่ผ่านความเชื่อในพระองค์
และนั่นทำให้คุณเป็นอิสระที่จะมีชีวิตที่ดี มีชีวิตเพื่อพระเจ้า
วางใจในพระเยซู...และท้ายที่สุดคือตายอย่างดี คุณจะมีความสุขในชีวิตและความตายของคุณได้
เมื่อรู้ว่าพระเยซูได้ทรงทำงานหนักเพื่อคุณแล้ว

ส่วนของเราคือการได้รับของประทานแห่งพระคุณนี้โดยการสารภาพบาปของเรา...เพื่อยอมรับว่าเรา
เป็นเหมือนด้านที่แก่แค้นของดาวิด ด้านที่ปรารถนา
และด้านที่ฆ่าฟันของเขา...เพื่อสารภาพทั้งหมดนั้น และกลับใจจากมัน (หันหลังให้กับมัน)
และวางใจในพระเยซู ติดตามพระองค์ในทุกๆ วัน เราเดินเคียงข้างพระองค์
แสวงหาที่จะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

นั่นคือสิ่งที่การเป็นสาวกของพระเยซูเป็น และมันเป็นกิจวัตรประจำวัน ไม่ใช่แค่ในวันอาทิตย์
ดังนั้นเราจึงใช้ชีวิตแต่ละวันเป็นแสงสว่างนำทางโลก นำพาผู้อื่นมาหาพระเยซู
เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิตที่ดี และตายอย่างดีเพราะพระเยซูเช่นกัน

ดังนั้น อย่าปฏิเสธความตายของเรา อย่างกลัวที่จะคิดว่าวันหนึ่ง เราจะสิ้นลมหายใจ
แล้วจึงให้สิ่งนั้นผลักดันคุณให้วางใจในพระองค์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายและองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของเหนือองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งหลาย พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงดำเนินชีวิตอย่างดี
แต่ทรงดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบ
เพื่ออนาคตนิรันดร์ของเราจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเราวางใจในพระองค์ และด้วยเหตุนี้
เราจึงสามารถดำเนินชีวิตอย่างดี และเช่นเดียวกับดาวิด ตายอย่างดี โดยรู้ว่าเมื่อเรา
“ดำเนินไปตามทางของโลกทั้งมวล” พระเจ้าจะทรงต้อนรับเราเข้าสู่พระหัตถ์นิรันดร์ของพระองค์
อธิษฐานกันเถอะ...อาเมน